

No. 4739

**ALBANIA, ARGENTINA, AUSTRALIA,
AUSTRIA, BELGIUM, etc.**

**Final Act of the United Nations Conference on International
Commercial Arbitration; and**

**Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign
Arbitral Awards**

Both done at New York, on 10 June 1958

Official texts: English, French, Chinese, Russian and Spanish.

Registered ex officio on 7 June 1959.

**ALBANIE, ARGENTINE, AUSTRALIE,
AUTRICHE, BELGIQUE, etc.**

**Acte final de la Conférence des Nations Unies sur l'arbitrage
commercial international; et**

**Convention pour la reconnaissance et l'exécution des sen-
tences arbitrales étrangères**

Faits à New-York, le 10 juin 1958

Textes officiels anglais, français, chinois, russe et espagnol.

Enregistrés d'office le 7 juin 1959.

No. 4739. CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS

聯合國國際商事公斷會議

藏事文件

一、聯合國經濟暨社會理事會於一九五六年五月三日通過決議案六〇四(二十一)，決定召開全權代表會議，締結承認及執行外國公斷裁決公約，並審議其他可能措施，以加強公斷在解決私法爭端方面之效力。

二、祕書長依照該決議案規定邀請聯合國全體會員國、非聯合國會員國而為任何專門機關會員國或國際法院規約當事國之國家、各關係專門機關、海牙國際私法會議、國際統一私法學會、以及注意此事並已取得理事會諮詢地位之政府間組織及非政府組織參加本會議。

三、本會議自一九五八年五月二十日至六月十日在紐約聯合國會所舉行。

四、下列四十五國政府派遣代表出席本會議：

阿爾巴尼亞	以色列
阿根廷	義大利
澳大利亞	日本
奧地利	約但哈希米德王國
比利時	寮國
巴西	摩納哥
保加利亞	荷蘭
白俄羅斯蘇維埃社會主義共和國	挪威
錫蘭	巴基斯坦
哥倫比亞	巴拿馬
哥斯大黎加	祕魯
捷克斯拉夫	菲律賓
厄瓜多	波蘭
薩爾瓦多	瑞典
芬蘭	瑞士
法蘭西	泰國
德意志聯邦共和國	突尼西亞
瓜地馬拉	土耳其
敘利亞	烏克蘭蘇維埃社會主義共和國
印度	蘇維埃社會主義共和國聯邦
伊朗	聯合阿拉伯共和國

大不列顛及北愛爾蘭聯合王國 南斯拉夫
美利堅合衆國

五. 下列三國政府派遣觀察員列席本會議：

馬來亞聯邦
印度尼西亞
墨西哥

六. 下列政府間組織派有觀察員列席本會議：

海牙國際私法會議
國際統一私法學會
美洲國際組織

七. 下列非政府組織亦派有觀察員列席本會議：

國際商會	國際律師協會
美國國外保險協會	國際女律師聯合會
美利堅合衆國商會	國際法協會
美洲商業及生產事業理事會	國際青年商會
國際法學協會	比較立法學會

八. 本會議選舉 H. E. Mr. C. W. A. Schurmann (荷蘭)為主席。

九. 本會議選舉 Mr. C. K. Daphtry (印度)為第一副主席, Sr. Constantino Ramos (阿根廷)為第二副主席, Mr. Jaroslav Pščolka (捷克斯拉夫)為第三副主席。

一〇. 本會議設置下列委員會及工作團：

加強公斷在解決私法爭端方面效力之其他措施委員會

主 席：Sr. Constantino Ramos (阿根廷)

副主席：卜部敏男先生(日本)

報告員：Mr. Edmund F. Becker (美利堅合衆國)

全權證書審查委員會

主 席：Mr. Alan P. Renouf (澳大利亞)

第一工作團(草擬第一條及第二條)

主 席：Mr. C. K. Daphtry (印度)

第二工作團(草擬關於公斷協定效力之規定)

主 席：Mr. Albert Herment (比利時)

第三工作團(草擬第三條、第四條及第五條)

主 席：Mr. Gunnar de Sydow (瑞典)

起草委員會

主席：Sr. Constantino Ramos（阿根廷）

一一. 本會議由法律顧問 Mr. Constantin A. Stavropoulos 代表祕書長主持開幕事宜。聯合國法律事務廳一般法律事務司司長 Mr. Oscar Schachter 奉派為執行祕書。一般法律事務司職員 Mr. Vladimir Fabry 擔任副執行祕書，Mr. Paolo Contini 擔任高等法律專員。

一二. 經濟暨社會理事會在召開本會議之決議案中請會議根據國際公斷裁決執行問題分組委員會所擬公約草案並參酌各國政府及非政府組織所提出之意見及建議以及理事會第二十一屆會之討論，締結公約。

一三. 本會議根據各工作團報告書及全體會議紀錄所載之審議結果，擬就承認及執行外國公斷裁決公約，列為本歲事文件附件，以供簽署。

一四. 本會議議決對承認及執行外國公斷裁決公約不得提出任何保留，但以不妨礙公約第一條第三項、第十條、第十一條及第十四條之規定為限。

一五. 阿根廷代表以其本國政府名義對第十條提出下列聲明：“倘另一締約國將公約推廣適用於阿根廷共和國主權範圍內之領土，阿根廷共和國之權利絕不因此而受影響。”瓜地馬拉代表以其本國政府名義對第十條提出下列聲明：“瓜地馬拉代表團將投票贊成公約第十條，惟明白了解瓜地馬拉對貝利士 Belize（誤稱為英屬洪都拉斯者）之權利不因佔領該部分瓜地馬拉國土之國家在任何時間將本公約推廣適用於該領土而受影響或減損。”

一六. 此外，本會議並根據其他措施委員會報告書所載之提議，通過下列決議案：

本會議

深信除適經締結之承認及執行外國公斷裁決公約足以加強公斷在解決私法爭端上之效力外，此一方面尚應採取其他措施，

業已審議祕書長就加強公斷在解決私法爭端上效力之可能措施所擬具之精審報告及分析，即文件 E/CONF.26/6，

特別注意其中所載關於各有關政府間組織及其他組織可以何種方法對促進公斷之有效使用作切實貢獻之建議，

對祕書長節畧所論之主要事項表示下列意見：

- 一. 本會議認為將關於公斷法律、慣例及設施之情報廣為傳佈，大有裨於商事公斷之進展；確認有關組織¹已在此方面進行工作；並深盼此等組織尚未完成此項業務者繼續其事，特別注意使彼此努力趨於協調；
- 二. 本會議確認宜於必要時鼓勵創立新公斷設施及改良現有設施，尤以在若干區域及行業內為然；並深信主管之政府間組織及其他組織積極從事公斷事務者可在此方面擔任有益之工作，但應妥為注意避免重複努力之必要，且須集中力量於對關係區域及行業最有實際利益之措施；
- 三. 本會議確認技術協助對於發展有效公斷法規及機構之價值；建議有關之政府及其他組織以一切可能方法盡力向請求協助者提供此項協助；
- 四. 本會議確認區域性研究小組、研究班或工作團在適當情況下可有所建樹；深信聯合國主管區域委員會及其他機關應考慮宜否舉辦此等集會，但認為在採取此項行動時亟應慎重注意避免重複，務求節省力量及資源；
- 五. 本會議認為各國國內公斷法律更趨一致後，可增進公斷在解決私法爭端上之效力，察悉現有各組織²已在此方面進行工作，並建議為補充各該組織之努力計，應妥為注意將可訂入公斷法範本之適當事項及可鼓勵訂立此項法規之其他適當措施明加確定；

深願聯合國經由主管機關採取其認為實際可行之步驟，鼓勵利用現有區域性機關及非政府組織之設施並利用將來可能設立之其他機構，對加強公斷在解決私法爭端上效力之措施，作進一步之研究。

建議於採取此項步驟時，務求所作努力妥適協調，避免重複並遵守預算上之考慮。

請祕書長將本決議案送交聯合國各主管機關。

為此，下列代表各代表本國簽署本藏事文件，以昭信守。

公曆一九五八年六月十日訂於紐約，以中文、英文、法文、俄文及西班牙文製成，各文同一作準。原本存放聯合國祕書處檔案庫。

¹ “例如歐洲經濟委員會及美洲法律專家協會。”

² “例如國際統一私法學會及美洲法律專家協會。”

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

№ 4739. ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ АКТ КОНФЕРЕНЦИИ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ ПО МЕЖДУНАРОДНОМУ ТОРГОВОМУ АРБИТРАЖУ

1. Экономический и Социальный Совет Организации Объединенных Наций резолюцией 604 (XXI), принятой 3 мая 1956 года, постановил создать Конференцию полномочных представителей для заключения конвенции о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений и рассмотрения возможных других мер для увеличения эффективности арбитража при разрешении частноправовых споров.

2. Согласно постановлениям этой резолюции Генеральный Секретарь пригласил на Конференцию все государства-члены Организации Объединенных Наций, те не состоящие членами Организации Объединенных Наций государства, которые являются членами любого из специализированных учреждений или участниками Статута Международного Суда, заинтересованные специализированные учреждения, Гаагскую конференцию по международному частному праву, Международный институт унификации частного права и заинтересованные межправительственные и неправительственные учреждения, имеющие консультативный статус при Экономическом и Социальном Совете.

3. Конференция заседала в Центральных учреждениях Организации Объединенных Наций в Нью-Йорке с 20 мая по 10 июня 1958 года.

4. На Конференции были представлены правительства следующих сорока пяти государств :

Австралии	Колумбии	Соединенных Штатов
Австрии	Коста-Рики	Америки
Албании	Лаоса	Союза Советских Социалистических Республик
Аргентины	Монако	
Белорусской Советской Социалистической Республики	Нидерландов	Таиланда
	Норвегии	Туниса
	Объединенной Арабской Республики	Турции
Бельгии	Пакистана	Украинской Советской Социалистической Республики
Болгарии	Панамы	Федеративной Республики Германии
Бразилии	Перу	Филиппин
Гватемалы	Польши	Финляндии
Города Ватикана	Сальвадора	Франции
Израиля	Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии	
Индии		
Ирана		
Италии		

Хашемитского Королевства Иордании	Чехословакии	Эквадора
Цейлона	Швейцарии	Югославии
	Швеции	Японии

5. Правительства следующих трех государств были представлены на Конференции наблюдателями : Индонезии, Малайской Федерации, Мексики.

6. Следующие межправительственные организации имели на Конференции наблюдателей :

Гаагская конференция по частному международному праву
Международный институт унификации частного права
Организация американских государств

7. Следующие неправительственные организации также имели на Конференции наблюдателей :

Международная торговая палата
Американская ассоциация заграничного страхования
Торговая палата Соединенных Штатов Америки
Consejo Interamericano de Comercio y Producción
Международная ассоциация юридических наук
Международная ассоциация адвокатуры
Международная Федерация женщин-юристов
Ассоциация международного права
Международная палата молодежи
Общество сравнительного законодательства

8. Конференция избрала г-на Ц.У.А. Шурманна (Нидерланды) Председателем Конференции.

Конференция избрала г-на С. К. Дафтари (Индия) первым Заместителем председателя, г-на Константино Рамоса (Аргентина) вторым Заместителем председателя и г-на Ярослава Пшолька (Чехословакия) третьим Заместителем председателя.

10. Конференция образовала следующие комитеты и рабочие группы :

Комитет по другим мерам для увеличения эффективности арбитражта при решении частноправовых споров

Председатель — г-н Константино Рамос (Аргентина)

Заместитель председателя — г-н Ташю Урабе (Япония)

Докладчик — г-н Эдмунд Ф. Бекер (Соединенные Штаты Америки)

Комитет по проверке полномочий

Председатель — г-н Аллан Ф. Ренуф (Австралия)

Рабочая группа № 1 — (составление проектов статей I и II)

Председатель — г-н С. К. Дафтари (Индия)

Рабочая группа № 2 — (составление проекта постановлений о действительности арбитражных соглашений)

Председатель — г-н Альберт Гермент (Бельгия)

Рабочая группа № 3 — (составление проектов статей III, IV и V)

Председатель — г-н Гуннар де Сидов (Швеция)

Редакционный комитет

Председатель — г-н Константино Рамос (Аргентина)

11. Конференцию открыл от имени Генерального Секретаря юрисконсульт г-н К. А. Ставропулос. Директор Отдела по общим правовым вопросам Правового бюро Организации Объединенных Наций г-н Оскар Шахтер был назначен Исполнительным секретарем. Г-н Владимир Фабри (Отдел по общим правовым вопросам) исполнял обязанности Помощника исполнительного секретаря, а г-н Пауло Контини был старшим сотрудником по правовым вопросам.

12. Экономический и Социальный Совет в своей резолюции о созыве Конференции просил ее заключить конвенцию на основе проекта конвенции, выработанного Комитетом по вопросу об исполнении международных арбитражных решений, принимая во внимание замечания и пожелания, сделанные правительствами и неправительственными организациями, равно как и дебаты, происходившие на двадцать первой сессии Совета.

13. На основе дебатов, записанных в отчетах рабочих групп и в отчетах пленарных заседаний, Конференция выработала и открыла для подписания Конвенцию о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений, которая прилагается к настоящему Заключительному акту.

14. Конференция постановила, что с исключениями, предусматриваемыми в постановлениях пункта 3 статьи I и статей X, XI и XIV этой Конвенции, никакие оговорки не допускаются к « Конвенции о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений ».

15. Представитель Аргентины сделал от имени своего правительства следующее заявление относительно статьи X : « Если какая-либо другая Договаривающаяся сторона распространит применение Конвенции на территории, которые находятся под суверенитетом Аргентинской Республики, то такое распространение никоим образом не отразится на правах Аргентинской Республики ». Представитель Гватемалы сделал от имени своего правительства следующее заявление относительно той же статьи : « Делегация Гватемалы будет голосовать за статью X Конвенции, разумеется при условии, что эта статья не может ни затронуть, ни уменьшить права Гватемалы на Белиз (неправильно называемый « Британским Гондурасом »), если государство, занимающее эту часть территории Гватемалы, заявит в какой-либо момент, что эта Конвенция распространяется на указанную территорию ».

16. Кроме того, Конференция приняла, на основе предложений, внесенных Комитетом по другим мерам, изложенным в его докладе, следующую резолюцию :

« Конференция,

полагая, что, кроме только что заключенной Конвенции о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений, которая будет способствовать увеличению эффективности арбитража при разрешении частноправовых споров, должны быть приняты дополнительные меры в этой области,

рассмотрев обстоятельный обзор и анализ возможных мер для увеличения эффективности арбитража при разрешении частноправовых споров, составленный Генеральным Секретарем (документ E/CONF.26/6),

уделив особенное внимание сделанным в нем предложениям относительно возможных способов, при помощи которых правительственные и другие организации могут практически содействовать более эффективному использованию арбитража,

выражает следующие мнения относительно главных вопросов, рассматриваемых в записке Генерального Секретаря :

1. Конференция находит, что более широкое распространение сведений об арбитражных законах, практике и аппарате будет значительно способствовать прогрессу в области торгового арбитража; она признает, что работа в этой области уже была проделана заинтересованными организациями,¹ и выражает пожелание, чтобы эти организации продолжали свою деятельность в этом отношении, поскольку они ее еще не закончили, уделяя особенное внимание согласованию своих усилий;

2. она признает, что желательно поощрять, когда это необходимо, создание нового аппарата для арбитража и улучшение существующего аппарата, особенно в некоторых географических районах и отраслях промышленности; она также полагает, что полезная работа могла бы быть выполнена в этой области соответствующими правительствами и другими организациями, которые занимаются вопросами арбитража, с уделением при этом надлежащего внимания необходимости избегать дублирования в работе и сосредоточиваться на тех мерах, которые приносят наибольшую практическую пользу для соответствующих географических районов и отраслей торговли;

3. она признает ценность технической помощи при развитии эффективного арбитражного законодательства и арбитражных учреждений и полагает, что заинтересованные правительства и другие организации озабочиваются предоставлением такой помощи, в пределах имеющихся средств, тем, кто в ней нуждается;

¹ « Например, Экономической комиссией для Европы и Межамериканским советом юристов. »

4. она признает, что результаты работы региональных исследовательских групп, семинаров или рабочих групп могут при надлежащих условиях быть плодотворными; она полагает, что следует рассмотреть вопрос о желательности созыва таких совещаний для соответствующих региональных комиссий Организации Объединенных Наций и других учреждений, но находит важным, чтобы такие мероприятия осуществлялись при внимательном учете необходимости избегать дублирования и обеспечивать экономное использование работы и ресурсов;

5. она считает, что большее единобразие внутренних законов об арбитраже способствовало бы эффективности арбитража при разрешении частноправовых споров, отмечает работу, уже выполненную в этой области различными существующими организациями,² и предлагает, чтобы, в порядке дополнения работы указанных учреждений, надлежащее внимание уделялось определению подходящего объекта для образцовых арбитражных законов и другим надлежащим мерам поощрения и развития такого законодательства;

выражает пожелание, чтобы Организация Объединенных Наций, через посредство своих надлежащих органов, предприняла такие шаги, какие она считает нужными, с целью поощрения дальнейшего изучения мер для увеличения эффективности арбитража при разрешении частноправовых споров, при помощи аппарата существующих региональных учреждений и неправительственных организаций и при помощи таких других учреждений, которые могут быть созданы в будущем;

полагает, что любые подобные шаги должны предприниматься таким образом, чтобы обеспечивать надлежащую координацию работы, устранение дублирования и должное соблюдение требований бюджета;

просит Генерального Секретаря представить эту резолюцию на рассмотрение надлежащих органов Организации Объединенных Наций».

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ИЗЛОЖЕННОГО нижеподписавшиеся представители подписали настоящий Заключительный акт от имени своих государств, по принадлежности.

СОВЕРШЕНО в Нью-Йорке десятого июня тысяча девятьсот пятьдесят восьмого года на английском, испанском, китайском, русском и французском языках, причем каждый текст является равно аутентичным. Подлинные тексты хранятся в архиве Секретариата Организации Объединенных Наций.

² «Например, Международным институтом унификации частного права и Межамериканским советом юристов.»

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

No. 4739. ACTA FINAL DE LA CONFERENCIA DE LAS NACIONES UNIDAS SOBRE ARBITRAJE COMMERCIAL INTERNACIONAL. HECHO EN NUEVA YORK, EL 10 DE JUNIO DE 1958

1. Por su resolución 604 (XXI), aprobada el 3 de mayo de 1956, el Consejo Económico y Social de las Naciones Unidas decidió convocar a una conferencia de plenipotenciarios para concertar una convención sobre el reconocimiento y la ejecución de las sentencias arbitrales extranjeras y examinar otras medidas que pudieran acrecentar la eficacia del arbitraje para la solución de las controversias de derecho privado.

2. De conformidad con los términos de esta resolución, el Secretario General invitó a participar en la conferencia a todos los Estados Miembros de las Naciones Unidas, a los Estados no miembros de las Naciones Unidas que son miembros de los organismos especializados o partes en el Estatuto de la Corte Internacional de Justicia; a los organismos especializados interesados, a la Conferencia de Derecho Internacional Privado de La Haya, al Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado y a las organizaciones intergubernamentales y no gubernamentales interesadas reconocidas como entidades consultivas por el Consejo Económico y Social.

3. La Conferencia se reunió en la Sede de las Naciones Unidas, Nueva York, del 20 de mayo al 10 de junio de 1958.

4. Estuvieron representados en la Conferencia los Gobiernos de los 45 Estados Miembros siguientes :

Albania	Filipinas	Perú
Argentina	Finlandia	Polonia
Australia	Francia	Reino Hachemita de Jordania
Austria	Guatemala	Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte
Bélgica	India	República Árabe Unida
Brasil	Irán	República Federal de Alemania
Bulgaria	Israel	República Socialista Soviética de Bielorrusia
Ceilán	Italia	República Socialista Soviética de Ucrania
Colombia	Japón	
Costa Rica	Laos	
Checoeslovaquia	Mónaco	
Ecuador	Noruega	
El Salvador	Países Bajos	
Estados Unidos de América	Pakistán	
	Panamá	

Santa Sede	Tailandia	Unión de Repúlicas
Suecia	Túnez	Socialistas Soviéticas
Suiza	Turquía	Yugoeslavia

5. Estuvieron representados por observadores los tres Estados Miembros siguientes : Federación Malaya, Indonesia, México.

6. Enviaron observadores a la Conferencia las siguientes organizaciones intergubernamentales :

Cónferencia de Derecho Internacional Privado de La Haya,
Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado,
Organización de los Estados Americanos.

7. También enviaron observadores a la Conferencia las siguientes organizaciones no gubernamentales :

Cámara de Comercio Internacional,
American Foreign Insurance Association,
Cámara de Comercio de los Estados Unidos,
Consejo Interamericano de Comercio y Producción,
Asociación Internacional de Ciencias Jurídicas,
Federación Internacional de Abogados,
Federación Internacional de Abogadas,
Asociación de Derecho Internacional,
Cámara Juvenil Internacional,
Sociedad de Legislación Comparada.

8. La Conferencia eligió Presidente al Excmo. Sr. C. W. A. Schurmann, de los Países Bajos.

9. La Conferencia eligió primer Vicepresidente al Sr. C. K. Daphtary, de la India; segundo Vicepresidente al Sr. Constantino Ramos, de Argentina, y tercer Vicepresidente al Sr. Jaroslav Pščolka, de Checoeslovaquia.

10. La Conferencia instituyó las comisiones y los grupos de trabajo siguientes :

Comisión para el examen de otras medidas que podrían adoptarse para hacer más eficaz el arbitraje en la solución de las controversias de derecho privado

Presidente: Sr. Constantino Ramos (Argentina)

Vicepresidente: Sr. Toshio Urabe (Japón)

Relator: Sr. Edmund F. Becker (Estados Unidos de América)

Comisión de Verificación de Poderes

Presidente: Sr. Alan P. Renouf (Australia)

Grupo de Trabajo No. I (preparación de los proyectos de artículos I y II)

Presidente: Sr. C. K. Daphtary (India)

Grupo de Trabajo No. 2 (preparación de proyectos de disposiciones sobre la validez de los acuerdos de arbitraje)

Presidente: Sr. Albert Herment (Bélgica)

Grupo de Trabajo No. 3 (preparación de proyectos de artículos III, IV y V)

Presidente: Sr. Gunnar de Sydow (Suecia)

Comité de Redacción

Presidente: Sr. Constantino Ramos (Argentina)

11. La Conferencia fué inaugurada por el Sr. Constantin A. Stavropoulos, Asesor Jurídico, en representación del Secretario General. El Sr. Oscar Schachter, Director de la División de Asuntos Jurídicos Generales de la Oficina de Asuntos Jurídicos de las Naciones Unidas, fué nombrado Secretario Ejecutivo. El Sr. Vladimir Fábry, de la misma División, tuvo las funciones de Secretario Ejecutivo Adjunto y el Sr. Paolo Contini las de oficial letrado principal.

12. En la resolución por la cual convocaba a la Conferencia, el Consejo Económico y Social pedía a ésta que concertara una convención basándose en el proyecto de convención redactado por el Comité sobre la Ejecución de Sentencias Arbitrales Internacionales y tomando en cuenta las observaciones y sugerencias formuladas por los gobiernos y las organizaciones no gubernamentales, así como las deliberaciones del Consejo en su 21º período de sesiones.

13. A base de las deliberaciones consignadas en los informes de los grupos de trabajo y en las actas de las sesiones plenarias, la Conferencia preparó y abrió a la firma la Convención sobre el Reconocimiento y Ejecución de las Sentencias Arbitrales Extranjeras que figura como anexo de la presente Acta Final.

14. La Conferencia decidió que, sin perjuicio de las disposiciones de sus artículos I (párrafo 3), X, XI y XIV, no se admitirían reservas a la « Convención sobre el Reconocimiento y Ejecución de las Sentencias Arbitrales Extranjeras ».

15. El representante de la Argentina, en nombre de su Gobierno, hizo la declaración siguiente con respecto al artículo X : « Si otra Parte Contratante extendiera la aplicación de la Convención a territorios que pertenecen a la soberanía de la República Argentina, tal extensión en nada afectará sus derechos ». El representante de Guatemala, en nombre de su Gobierno, hizo la declaración siguiente acerca del mismo artículo : « La delegación de Guatemala votará favorablemente el artículo X de la Convención, en el claro entendimiento de que ello no puede afectar ni menoscabar los derechos de Guatemala sobre Belice (impropriamente llamado Honduras Británica) si la Potencia ocupante de esa parte de nuestro territorio nacional declarase, en cualquier momento, hacer extensiva etas Convención a dicho territorio ».

16. La Conferencia aprobó también, basándose en las propuestas hechas por la Comisión para el examen de otras medidas, que figuran en su informe, la resolución siguiente :

« *La Conferencia,*

« *Convencida de que además de la Convención sobre el Reconocimiento y Ejecución de las Sentencias Arbitrales Extranjeras que se acaba de concertar, y que contribuirá a acrecentar la eficacia del arbitraje como medio de resolver las controversias de derecho privado, deberían adoptarse en esta materia medidas complementarias,*

« *Habiendo examinado el importante estudio analítico del Secretario General sobre las medidas que podrían adoptarse para hacer más eficaz el arbitraje en la solución de las controversias de derecho privado (documento E/CONF.26/6),*

« *Habiendo prestado particular atención a las sugerencias que se hacen en dicho documento acerca de la manera en que las organizaciones gubernamentales y privadas interesadas pueden contribuir en la práctica a hacer más eficaz el arbitraje,*

« *Expresa las opiniones siguientes respecto a las cuestiones principales a que se refiere la nota del Secretario General :*

« 1. Considera que una mayor difusión de la información sobre las leyes relativas al arbitraje, así como sobre las prácticas y medios de arbitraje, contribuiría considerablemente al desarrollo del arbitraje comercial; reconoce la labor realizada en esta materia por las organizaciones interesadas¹, y expresa el deseo de que dichas organizaciones prosigan las actividades a este respecto que todavía no hayan llevado a su término, prestando especial atención a la coordinación de sus respectivos trabajos;

« 2. Reconoce que es recomendable fomentar, cuando sea necesario, la creación de nuevos medios de arbitraje y la mejora de los medios existentes, en particular en ciertas zonas geográficas y en ciertas ramas de la actividad mercantil; y cree que las organizaciones interesadas, gubernamentales y de otro carácter, que se ocupan de las cuestiones de arbitraje, pueden hacer una obra útil en esta materia, cuidando de evitar la duplicación de esfuerzos y de dedicarse sobre todo a las medidas de más utilidad práctica para las regiones y ramas de la actividad mercantil interesadas;

« 3. Reconoce el valor de la asistencia técnica para crear y perfeccionar leyes e instituciones de arbitraje eficaces; y sugiere que los gobiernos y organizaciones interesadas, en la medida de sus posibilidades, presten dicha asistencia a quienes la pidan;

« 4. Reconoce que los grupos de estudio, seminarios o grupos de trabajo regionales pueden dar buenos resultados cuando las circunstancias

¹ « Por ejemplo, la Comisión Económica para Europa y el Consejo Interamericano de Jurisconsultos. »

sean apropiadas; cree que debe considerarse la conveniencia de recomendar a las comisiones regionales competentes de las Naciones Unidas y otros organismos que organicen tales reuniones; pero estima igualmente importante que en esa labor se evite cuidadosamente la duplicación de actividades y se asegure la mayor economía de esfuerzos y recursos;

« 5. Considera que una mayor uniformidad en las leyes nacionales relativas al arbitraje haría más eficaz el arbitraje como medio de solución de las controversias de derecho privado; toma nota de la labor realizada en esta materia por diversas organizaciones² y sugiere que, para completar la labor de estas entidades, se preste la debida atención a la definición de las materias que se prestan a disposiciones de arbitraje modelo y a otras medidas oportunas para fomentar el desarrollo de esa legislación;

« *Expresa el deseo* de que las Naciones Unidas, por medio de sus órganos competentes, adopten las disposiciones que consideren oportunas para fomentar el estudio ulterior de las medidas que podrían adoptarse para acrecentar la eficacia del arbitraje como medio de resolver los litigios de derecho privado, utilizando con este último fin los servicios de los órganos regionales y de las organizaciones no gubernamentales existentes, así como de todas las demás instituciones que puedan crearse en el porvenir;

« *Sugiere* que al tomar estas medidas se cuide de asegurar la oportuna coordinación de esfuerzos y de evitar duplicaciones, y se tengan debidamente en cuenta las consideraciones de orden presupuestario;

« *Pide* al Secretario General que comunique esta resolución a los órganos correspondientes de las Naciones Unidas ».

EN FE DE LO CUAL los infrascritos representantes han firmado la presente Acta Final en nombre de sus respectivos Estados.

HECHO en Nueva York, el diez de junio de mil novecientos cincuenta y ocho, en los idiomas chino, español, francés, inglés y ruso, siendo todos los textos igualmente auténticos. Los textos originales se depositarán en los archivos de la Secretaría de las Naciones Unidas.

² « Por ejemplo, el Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado y el Consejo Interamericano de Jurisconsultos. »

FOR ALBANIA:

POUR L'ALBANIE:

阿爾巴尼亞

За Албанију

POR ALBANIA:

N. AGOLLI

FOR ARGENTINA:

POUR L'ARGENTINE:

阿根廷

За Аргентину

POR LA ARGENTINA:

C. RAMOS

FOR AUSTRALIA:

POUR L'AUSTRALIE:

澳大利亞

За Австралију

POR AUSTRALIA:

Alan RENOUF

FOR AUSTRIA:

POUR L'AUTRICHE:

奥地利

За Австроју

POR AUSTRIA:

F. MATSCH

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:

比利時王國

За Королевство Бельгии

POR EL REINO DE BÉLGICA:

Joseph NISOT

A. HERMENT

FOR BRAZIL:

POUR LE BRÉSIL:

巴西

За Бразилию

POR EL BRASIL:

C. PEREIRA

FOR BULGARIA:

POUR LA BULGARIE:

保加利亞

За Болгарию

POR BULGARIA:

B. TODOROV

FOR THE BYELORUSSIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE DE BIÉLORUSSIE:

白俄羅斯蘇維埃社會主義共和國

За Белорусскую Советскую Социалистическую Республику

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA Soviética de BIELORRUSIA:

A. GURINOVICH

FOR CEYLON:

POUR CEYLAN:

錫蘭

За Цейлон

POR CEILÁN:

C. COREA

FOR COLOMBIA:

POUR LA COLOMBIE:

哥倫比亞

За Колумбию

POR COLOMBIA:

Alberto ZULETA ANGEL

FOR COSTA RICA:

POUR LE COSTA-RICA:

哥斯大黎加

За Коста-Рику

POR COSTA RICA:

Raúl TREJOS

FOR CZECHOSLOVAKIA:

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

捷克斯拉夫

За Чехословакию

POR CHECOESLOVAQUIA:

Jaroslav PŠČOLKA

FOR ECUADOR:

POUR L'ÉQUATEUR:

厄瓜多

За Эквадор

POR EL ECUADOR:

Luis COLOMA SILVA

FOR EL SALVADOR:

POUR LE SALVADOR:

薩爾瓦多

За Сальвадор

POR EL SALVADOR:

M. Rafael URQUÍA
F. R. LIMA

FOR FINLAND:

POUR LA FINLANDE:

芬蘭

За Финляндию

POR FINLANDIA:

B. ALHOLM

FOR FRANCE:

POUR LA FRANCE:

法蘭西

За Францию

POR FRANCIA:

Claude CHAYET

FOR THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

POUR LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE:

德意志聯邦共和國

За Федеративную Республику Германии

POR LA REPÚBLICA FEDERAL ALEMANA:

A. BÜLOW

FOR GUATEMALA:

POUR LE GUATEMALA:

瓜地馬拉

За Гватемалу

POR GUATEMALA:

J. RÖLZ BENNETT
M. KESTLER FARNÉS

FOR THE HOLY SEE:

POUR LE SAINT-SIÈGE:

教廷

За Святейший Престол

POR LA SANTA SEDE:

James H. GRIFFITHS

FOR INDIA:

POUR L'INDE:

印度

За Индию

POR LA INDIA:

C. K. DAPHTARY

FOR IRAN:**POUR L'IRAN:**

伊朗

За Иран

POR IRÁN:

Fereydoun ADAMIYAT

FOR ISRAEL:**POUR ISRAËL:**

以色列

За Израиль

POR ISRAEL:

H. COHN

FOR ITALY:**POUR L'ITALIE:**

義大利

За Италию

POR ITALIA:Mario MATTEUCCI
Eugenio MINOLI**FOR JAPAN:****POUR LE JAPON:**

日本

За Японию

POR EL JAPÓN:

Toshio URABE

FOR THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN:**POUR LE ROYAUME HACHÉMITE DE JORDANIE:**

約但哈希米德王國

За Хашемитское Королевство Иордания

POR EL REINO HACHEMITA DE JORDANIA:

Thabet KHALIDI

FOR LAOS:

POUR LE LAOS:

寮國

За Лаос

POR LAOS:

T. VILAYHONGS

FOR MONACO:

POUR MONACO:

摩納哥

За Монако

POR MÓNACO:

John DUBE

FOR THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

POUR LE ROYAUME DES PAYS-BAS:

荷蘭王國

За Королевство Нидерландов

POR EL REINO DE LOS PAÍSES BAJOS:

C. SCHURMANN

P. SANDERS

FOR THE KINGDOM OF NORWAY:

POUR LE ROYAUME DE NORVÈGE:

挪威王國

За Королевство Норвегии

POR EL REINO DE NORUEGA:

Stein ROGNLIEN

FOR PAKISTAN:

POUR LE PAKISTAN:

巴基斯坦

За Пакистан

POR EL PAKISTÁN:

KAISER

FOR PANAMA:

POUR LE PANAMA:

巴拿馬

За Панаму

POR PANAMÁ:

Jorge E. ILLUECA

FOR PERU:

POUR LE PÉROU:

祕魯

За Перу

POR EL PERÚ:

Carlos MACKHENIE
M. F. MAÚRTUA

FOR THE PHILIPPINE REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

菲律賓共和國

За Филиппинскую Республику

POR LA REPÚBLICA DE FILIPINAS:

Octavio L. MALOLES

FOR POLAND:

POUR LA POLOGNE:

波蘭

За Польшу

POR POLONIA:

Jacek MACHOWSKI

FOR SWEDEN:

POUR LA SUÈDE:

瑞典

За Швецию

POR SUECIA:

G. DE SYDOW

FOR SWITZERLAND:

POUR LA SUISSE:

瑞士

За Швейцарию

POR SUIZA:

Pierre Jean POINTET

FOR THAILAND:

POUR LA THAÏLANDE:

泰國

За Таиланд

POR TAILANDIA:

T. DEVAKUL

FOR TUNISIA:

POUR LA TUNISIE:

突尼西亞

За Тунис

POR TÚNEZ:

Mongi SLIM

FOR TURKEY:

POUR LA TURQUIE:

土耳其

За Турция

POR TURQUÍA:

Rabi KORAL

FOR THE UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE D'UKRAINE:

烏克蘭蘇維埃社會主義共和國

За Украинскую Советскую Социалистическую Республику

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA SOVIÉTICA DE UCRANIA:

V. M. SAVCHENKO

FOR THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS:

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOCIALISTES SOVIÉTIQUES:

蘇維埃社會主義共和國聯邦

За Союз Советских Социалистических Республик

POR LA UNIÓN DE REPÚBLICAS SOCIALISTAS SOVIÉTICAS:

BAKHTOV

FOR THE UNITED ARAB REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE ARABE UNIE:

聯合阿拉伯共和國

За Объединенную Арабскую Республику

POR LA REPÚBLICA ARABE UNIDA:

Aly Mohsen Moustafa

FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:

POUR LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD:

大不列顛及北愛爾蘭聯合王國

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии

POR EL REINO UNIDO DE LA GRAN BRETAÑA E IRLANDA DEL NORTE:

B. A. WORTLEY

N. G. C. PEARSON

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

POUR LES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

美利堅合衆國

За Соединенные Штаты Америки

POR LOS ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA:

W. T. M. BEALE

FOR YUGOSLAVIA:

POUR LA YUGOSLAVIE:

南斯拉夫

За Югославию

POR YUGOESLAVIA:

M. BESAROVIC

THE PRESIDENT OF THE CONFERENCE:

LE PRÉSIDENT DE LA CONFÉRENCE:

會議主席

Председатель Конференции

EL PRESIDENTE DE LA CONFERENCIA:

C. SCHURMANN

THE EXECUTIVE SECRETARY OF THE CONFERENCE:

LE SECRÉTAIRE EXÉCUTIF DE LA CONFÉRENCE:

會議行政祕書

Исполнительный секретарь Конференции

EL SECRETARIO EJECUTIVO DE LA CONFERENCIA:

Oscar SCHACHTER

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

承認及執行外國公斷裁決公約

第一條

一. 公斷裁決，因自然人或法人間之爭議而產生且在聲請承認及執行地所在國以外之國家領土內作成者，其承認及執行適用本公約。本公約對於公斷裁決經聲請承認及執行地所在國認為非內國裁決者，亦適用之。

二. “公斷裁決”一詞不僅指專案選派之公斷員所作裁決，亦指當事人提請裁斷之常設公斷機關所作裁決。

三. 任何國家得於簽署、批准或加入本公約時，或於依本公約第十條通知推廣適用時，本交互原則聲明該國適用本公約，以承認及執行在另一締約國領土內作成之裁決為限。任何國家亦得聲明，該國唯於爭議起於法律關係，不論其為契約性質與否，而依提出聲明國家之國內法認為係屬商事關係者，始適用本公約。

第二條

一. 當事人以書面協定承允彼此間所發生或可能發生之一切或任何爭議，如關涉可以公斷解決事項之確定法律關係，不論為契約性質與否，應提交公斷時，各締約國應承認此項協定。

二. 稱“書面協定”者，謂當事人所簽訂或在互換函電中所載明之契約公斷條款或公斷協定。

三. 當事人就訴訟事項訂有本條所稱之協定者，締約國法院受理訴訟時應依當事人一造之請求，命當事人提交公斷，但前述協定經法院認定無效、失效或不能實行者不在此限。

第三條

各締約國應承認公斷裁決具有拘束力，並依援引裁決地之程序規則及下列各條所載條件執行之。承認或執行適用本公約之公斷裁決時，不得較承認或執行內國公斷裁決附加過苛之條件或徵收過多之費用。

第四條

一. 聲請承認及執行之一造，為取得前條所稱之承認及執行，應於聲請時提具：

- (甲) 原裁決之正本或其正式副本，
- (乙) 第二條所稱協定之原本或其正式副本。

二. 倘前述裁決或協定所用文字非為援引裁決地所在國之正式文字，聲請承認及執行裁決之一造應備具各該文件之此項文字譯本。譯本應由公設或宣誓之繙譯員或外交或領事人員認證之。

第五條

一. 裁決唯有於受裁決援用之一造向聲請承認及執行地之主管機關提具證據證明有下列情形之一時，始得依該造之請求，拒予承認及執行：

- (甲) 第二條所稱協定之當事人依對其適用之法律有某種無行為能力情形者，或該項協定依當事人作為協定準據之法律係屬無效，或未指明以何法律為準時，依裁決地所在國法律係屬無效者；
- (乙) 受裁決援用之一造未接獲關於指派公斷員或公斷程序之適當通知，或因他故，致未能申辯者；
- (丙) 裁決所處理之爭議非為交付公斷之標的或不在其條款之列，或裁決載有關於交付公斷範圍以外事項之決定者，但交付公斷事項之決定可與未交付公斷之事項劃分時，裁決中關於交付公斷事項之決定部分得予承認及執行；
- (丁) 公斷機關之組成或公斷程序與各造間之協議不符，或無協議而與公斷地所在國法律不符者；
- (戊) 裁決對各造尚無拘束力，或業經裁決地所在國或裁決所依據法律之國家之主管機關撤銷或停止執行者。

二. 倘聲請承認及執行地所在國之主管機關認定有下列情形之一，亦得拒不承認及執行公斷裁決：

- (甲) 依該國法律，爭議事項係不能以公斷解決者；
- (乙) 承認或執行裁決有違該國公共政策者。

第六條

倘裁決業經向第五條第一項（戊）款所稱之主管機關聲請撤銷或停止執行，受理援引裁決案件之機關得於其認為適當時延緩關於執行裁決之決定，並得依請求執行一造之聲請，命他造提供妥適之擔保。

第七條

一. 本公約之規定不影響締約國間所訂關於承認及執行公斷裁決之多邊

或雙邊協定之效力，亦不剝奪任何利害關係人可依援引裁決地所在國之法律或條約所認許之方式，在其許可範圍內，援用公斷裁決之任何權利。

二. 一九二三年日內瓦公斷條款議定書及一九二七年日內瓦執行外國公斷裁決公約在締約國間，於其受本公約拘束後，在其受拘束之範圍內不再生效。

第八條

一. 本公約在一九五八年十二月三十一日以前聽由任何聯合國會員國及現為或嗣後成為任何聯合國專門機關會員國或國際法院規約當事國之任何其他國家，或經聯合國大會邀請之任何其他國家簽署。

二. 本公約應予批准。批准文件應送交聯合國祕書長存放。

第九條

一. 本公約聽由第八條所稱各國加入。

二. 加入應以加入文件送交聯合國祕書長存放為之。

第十條

一. 任何國家得於簽署、批准或加入時聲明將本公約推廣適用於由其負責國際關係之一切或任何領土。此項聲明於本公約對關係國家生效時發生效力。

二. 嗣後關於推廣適用之聲明應向聯合國祕書長提出通知為之，自聯合國祕書長收到此項通知之日起九十日起，或自本公約對關係國家生效之日起發生效力，此兩日期以較遲者為準。

三. 關於在簽署、批准或加入時未經將本公約推廣適用之領土，各關係國家應考慮可否採取必要步驟將本公約推廣適用於此等領土，但因憲政關係確有必要時，自須徵得此等領土政府之同意。

第十一條

下列規定對聯邦制或非單一制國家適用之：

(甲) 關於本公約內屬於聯邦機關立法權限之條款，聯邦政府之義務在此範圍內與非聯邦制締約國之義務同；

(乙) 關於本公約內屬於組成聯邦各州或各省之立法權限之條款，如各州或各省依聯邦憲法制度並無採取立法行動之義務，聯邦政府應儘速將此等條款提請各州或各省主管機關注意，並附有利之建議；

(丙) 參加本公約之聯邦國家遇任何其他締約國經由聯合國祕書長轉達請求時，應提供敘述聯邦及其組成單位關於本公約特定規定之法律及慣例之情報，說明以立法或其他行動實施此項規定之程度。

第十二條

一. 本公約應自第三件批准或加入文件存放之日後第九十日起發生效力。

二. 對於第三件批准或加入文件存放後批准或加入本公約之國家，本公約應自各該國存放批准或加入文件後第九十日起發生效力。

第十三條

一. 任何締約國得以書面通知聯合國祕書長宣告退出本公約。退約應於祕書長收到通知之日起一年後發生效力。

二. 依第十條規定提出聲明或通知之國家，嗣後得隨時通知聯合國祕書長聲明本公約自祕書長收到通知之日起一年後停止適用於關係領土。

三. 在退約生效前已進行承認或執行程序之公斷裁決，應繼續適用本公約。

第十四條

締約國除在本國負有適用本公約義務之範圍外，無權對其他締約國援用本公約。

第十五條

聯合國祕書長應將下列事項通知第八條所稱各國：

- (甲) 依第八條所為之簽署及批准；
- (乙) 依第九條所為之加入；
- (丙) 依第一條、第十條及第十一條所為之聲明及通知；
- (丁) 依第十二條本公約發生效力之日期；
- (戊) 依第十三條所為之退約及通知。

第十六條

一. 本公約應存放聯合國檔庫，其中文、英文、法文、俄文及西班牙文各本同一作準。

二. 聯合國祕書長應將本公約正式副本分送第八條所稱各國。

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ О ПРИЗНАНИИ И ПРИВЕДЕНИИ В ИСПОЛНЕНИЕ ИНОСТРАННЫХ АРБИТРАЖНЫХ РЕШЕНИЙ

Статья I

1. Настоящая Конвенция применяется в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, вынесенных на территории государства иного, чем то государство, где испрашивается признание и приведение в исполнение таких решений, по спорам, сторонами в которых могут быть как физические, так и юридические лица. Она применяется также к арбитражным решениям, которые не считаются внутренними решениями в том государстве, где испрашивается их признание и приведение в исполнение.

2. Термин «арбитражные решения» включает не только арбитражные решения, вынесенные арбитрами, назначенными по каждому отдельному делу, но также и арбитражные решения, вынесенные постоянными арбитражными органами, к которым стороны обратились.

3. При подписании, ратификации или присоединении к настоящей Конвенции или при уведомлении, предусмотренном в статье X этой Конвенции, любое государство может на основе взаимности заявить, что оно будет применять настоящую Конвенцию в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, вынесенных только на территории другого Договаривающегося Государства. Оно может также заявить, что оно будет применять настоящую Конвенцию только в отношении споров, возникающих по договорным или иным правоотношениям, которые считаются торговыми по национальному закону государства, делающего такое заявление.

Статья II

1. Каждое Договаривающееся Государство признает письменное соглашение, по которому стороны обязуются передавать в арбитраж все или какие-либо споры, возникшие или могущие возникнуть между ними в связи с каким-либо конкретным договорным или иным правоотношением, объект которого может быть предметом арбитражного разбирательства.

2. Термин «письменное соглашение» включает арбитражную оговорку в договоре, или арбитражное соглашение, подписанное сторонами, или содержащееся в обмене письмами или телеграммами.

3. Суд Договаривающегося Государства, если к нему поступает иск по вопросу, по которому стороны заключили соглашение, предусматриваемое настоящей статьей, должен, по просьбе одной из сторон, направить стороны в арбитраж, если не найдет, что упомянутое соглашение недействительно, утратило силу или не может быть исполнено.

Статья III

Каждое Договаривающееся Государство признает арбитражные решения как обязательные и приводит их в исполнение в соответствии с процессуальными нормами той территории, где испрашивается признание и приведение в исполнение этих решений, на условиях, изложенных в ниже следующих статьях. К признанию и приведению в исполнение арбитражных решений, к которым применяется настоящая Конвенция, не должны применяться существенно более обременительные условия или более высокие пошлины или сборы, чем те, которые существуют для признания и приведения в исполнение внутренних решений.

Статья IV

1. Для получения упомянутого в предшествующей статье признания и приведения в исполнение, сторона, испрашающая признание и приведение в исполнение при подаче такой просьбы представляет :

- a)* должностным образом заверенное подлинное арбитражное решение, или должностным образом заверенную копию такового;
- b)* подлинное соглашение, упомянутое в статье II, или должностным образом заверенную копию такового.

2. Если арбитражное решение или соглашение изложены не на официальном языке той страны, где испрашивается признание и приведение в исполнение этого решения, сторона, которая просит о признании и приведении в исполнение этого решения, представляет перевод этих документов на такой язык. Перевод заверяется официальным или присяжным переводчиком или дипломатическим или консульским учреждением.

Статья V

1. В признании и приведении в исполнение арбитражного решения может быть отказано по просьбе той стороны, против которой оно направлено, только если эта сторона представит компетентной власти по месту, где испрашивается признание и приведение в исполнение доказательства того, что

- a)* стороны в соглашении, указанном в статье II, были по применимому к ним закону, в какой-либо мере недееспособны или это соглашение недействительно по закону, которому стороны это соглашение подчинили, а при отсутствии такого указания, по закону страны, где решение было вынесено, или
- b)* сторона, против которой вынесено решение, не была должностным образом уведомлена о назначении арbitra или об арбитражном разбирательстве или по другим причинам не могла представить свои объяснения, или
- c)* указанное решение вынесено по спору, не предусмотренному или не подпадающему под условия арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, или содержит постановления по вопросам, выходящим

за пределы арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, с тем, однако, что если постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или оговоркой, могут быть отделены от тех, которые не охватываются таким соглашением или оговоркой, то та часть арбитражного решения, которая содержит постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или арбитражной оговоркой в договоре, может быть признана и приведена в исполнение, или

d) состав арбитражного органа или арбитражный процесс не соответствовали соглашению сторон или, при отсутствии такового, не соответствовали закону той страны, где имел место арбитраж, или

e) решение еще не стало окончательным для сторон или было отменено или приостановлено исполнением компетентной властью страны, где оно было вынесено, или страны, закон которой применяется.

2. В признании и приведении в исполнение арбитражного решения может быть также отказано, если компетентная власть страны, в которой испрашивается признание и приведение в исполнение, найдет, что:

a) объект спора не может быть предметом арбитражного разбирательства по законам этой страны, или

b) признание и приведение в исполнение этого решения противоречат публичному порядку этой страны.

Статья VI

Если перед компетентной властью, указанной в подпункте «*e*» пункта 1 статьи V, было возбуждено ходатайство об отмёне или приостановлении исполнения арбитражного решения, то та власть, к которой обратились с просьбой о признании и приведении в исполнение этого решения, может, если найдет целесообразным, отложить разрешение вопроса о приведении в исполнение этого решения и может также, по ходатайству той стороны, которая просит о приведении в исполнение этого решения, обязать другую сторону представить надлежащее обеспечение.

Статья VII

1. Постановления настоящей Конвенции не затрагивают действительности многосторонних или двусторонних соглашений в отношении признания и приведения в исполнение арбитражных решений, заключенных Договаривающимися Государствами, и не лишают никакую заинтересованную сторону права воспользоваться любым арбитражным решением в том порядке и в тех пределах, которые допускаются законом или международными договорами страны, где испрашивается признание и приведение в исполнение такого арбитражного решения.

2. Женевский протокол 1923 года об арбитражных оговорках и Женевская конвенция 1927 года о приведении в исполнение иностранных арбитражных

решений утрачивают силу между Договаривающимися Государствами после того, как для них становится обязательной настоящая Конвенция, и в тех пределах, в которых она становится для них обязательной.

Статья VIII

1. Настоящая Конвенция открыта до 31 декабря 1958 года для подписания от имени любого члена Организации Объединенных Наций, а также от имени любого государства, которое является или впоследствии станет членом какого-либо специализированного учреждения Организации Объединенных Наций или которое является или впоследствии станет участником Статута Международного Суда, или любого другого государства, которое будет приглашено Генеральной Ассамблеей Организации Объединенных Наций.

2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации и ратификационные грамоты депонируются у Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций.

Статья IX

1. Настоящая Конвенция открыта для присоединения всем государствам, упомянутым в статье VIII.

2. Присоединение совершается депонированием грамоты о присоединении у Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций.

Статья X

1. Любое государство может при подписании или ратификации настоящей Конвенции или при присоединении к ней заявить, что эта Конвенция распространяется на все или некоторые территории, за международные отношения которых оно несет ответственность. Такое заявление вступает в силу одновременно с вступлением в силу настоящей Конвенции в отношении этого государства.

2. В любое время после указанного выше, такое распространение может быть совершено посредством уведомления на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций и вступает в силу на девяностый день, считая со дня получения Генеральным Секретарем Организации Объединенных Наций этого уведомления, или в день вступления в силу настоящей Конвенции в отношении соответствующего государства, в зависимости от того, какой срок истекает позднее.

3. Что касается территорий, на которые настоящая Конвенция не будет распространена при подписании или ратификации ее или при присоединении к ней, то каждое заинтересованное государство должно рассмотреть вопрос о возможности принятия мер, необходимых для распространения применения

этой Конвенции к указанным территориям при условии согласия правительств таких территорий, где это необходимо по конституционным основаниям.

Статья XI

К федеративным и неунитарным государствам применяются ниже следующие постановления :

a) по тем статьям настоящей Конвенции, которые относятся к законодательной юрисдикции федеральной власти, обязательства федерального правительства в соответствующих пределах те же, что и обязательства Договаривающихся Государств, которые не являются федеративными государствами;

b) что касается тех статей настоящей Конвенции, которые относятся к законодательной юрисдикции образующих федерацию государств или провинций, не обязанных, согласно конституционной системе федерации, принимать законодательные меры, то федеральное правительство доводит такие статьи со своей благоприятной рекомендацией до сведения надлежащих властей государств или провинций в кратчайший по возможности срок;

c) федеративное государство, участвующее в настоящей Конвенции, представляет, по требованию любого другого Договаривающегося Государства, переденному через Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций, справку об имеющих отношение к любому конкретному постановлению настоящей Конвенции законах и практике федерации и ее составных частей, указывая, в какой мере это постановление проведено в жизнь законодательными или иными мерами.

Статья XII

1. Настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день, считая со дня депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении.

2. Для каждого государства, ратифицирующего настоящую Конвенцию или присоединяющегося к ней после депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении, настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день после депонирования этим государством своей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении.

Статья XIII

1. Любое Договаривающееся Государство может денонсировать настоящую Конвенцию письменным уведомлением на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций. Денонсация вступает в силу через год со дня получения этого уведомления Генеральным Секретарем.

2. Любое государство, которое сделало заявление или уведомление на основании статьи X, может в любое время впоследствии заявить в уведомлении

на имя Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций, что действие настоящей Конвенции в отношении соответствующей территории прекратится через год со дня получения этого уведомления Генеральным Секретарем.

3. Настоящая Конвенция будет применяться в отношении арбитражных решений, дела о признании и приведении в исполнение которых были начаты до вступления в силу денонсации.

Статья XIV

Никакое Договаривающееся Государство не вправе пользоваться настоящей Конвенцией против других Договаривающихся Государств иначе как в тех пределах, в которых оно обязано применять эту Конвенцию.

Статья XV

Генеральный Секретарь Организации Объединенных Наций уведомляет государства, упомянутые в статье VIII о нижеследующем :

- a) о подписании и ратификациях согласно статье VIII;
- b) о присоединениях согласно статье IX;
- c) о заявлениях и уведомлениях, вытекающих из статей I, X и XI;
- d) о дне вступления настоящей Конвенции в силу согласно статье XII;
- e) о денонсациях и уведомлениях согласно статье XIII.

Статья XVI

1. Настоящая Конвенция, английский, испанский, китайский, русский и французский тексты которой являются равно аутентичными, хранится в архиве Организации Объединенных Наций.

2. Генеральный Секретарь Организации Объединенных Наций препровождает заверенные копии настоящей Конвенции государствам, упомянутым в статье VIII.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

CONVENTION SOBRE EL RECONOCIMIENTO Y EJECUCIÓN
DE LAS SENTENCIAS ARBITRALES EXTRANJERAS.
HECHA EN NUEVA YORK, EL 10 DE JUNIO DE 1958

Artículo I

1. La presente Convención se aplicará al reconocimiento y la ejecución de las sentencias arbitrales dictadas en el territorio de un Estado distinto de aquel en que se pide el reconocimiento y la ejecución de dichas sentencias, y que tengan su origen en diferencias entre personas naturales o jurídicas. Se aplicará también a las sentencias arbitrales que no sean consideradas como sentencias nacionales en el Estado en el que se pide su reconocimiento y ejecución.

2. La expresión «sentencia arbitral» no sólo comprenderá las sentencias dictadas por los árbitros nombrados para casos determinados, sino también las sentencias dictadas por los órganos arbitrales permanentes a los que las partes se hayan sometido.

3. En el momento de firmar o de ratificar la presente Convención, de adherirse a ella o de hacer la notificación de su extensión prevista en el artículo X, todo Estado podrá, a base de reciprocidad, declarar que aplicará la presente Convención al reconocimiento y a la ejecución de las sentencias arbitrales dictadas en el territorio de otro Estado Contratante únicamente. Podrá también declarar que sólo aplicará la Convención a los litigios surgidos de relaciones jurídicas, sean o no contractuales, consideradas comerciales por su derecho interno.

Artículo II

1. Cada uno de los Estados Contratantes reconocerá el acuerdo por escrito conforme al cual las partes se obliguen a someter a arbitraje todas las diferencias o ciertas diferencias que hayan surgido o puedan surgir entre ellas respecto a una determinada relación jurídica, contractual o no contractual, concerniente a un asunto que pueda ser resuelto por arbitraje.

2. La expresión «acuerdo por escrito» denominará una cláusula compromisoria incluida en un contrato o un compromiso, firmados por las partes o contenidos en un canje de cartas o telegramas.

3. El tribunal de uno de los Estados Contratantes al que se someta un litigio respecto del cual las partes hayan concluido un acuerdo en el sentido del presente artículo, remitirá a las partes al arbitraje, a instancia de una de ellas, a menos que compruebe que dicho acuerdo es nulo, ineficaz o inaplicable.

Artículo III

Cada uno de los Estados Contratantes reconocerá la autoridad de la sentencia arbitral y concederá su ejecución de conformidad con las normas de procedimiento vigentes en el territorio donde la sentencia sea invocada, con arreglo a las condiciones que se establecen en los artículos siguientes. Para el reconocimiento o la ejecución de las sentencias arbitrales a que se aplica la presente Convención, no se impondrán condiciones apreciablemente más rigurosas, ni honorarios o costas más elevados, que los aplicables al reconocimiento o a la ejecución de las sentencias arbitrales nacionales.

Artículo IV

1. Para obtener el reconocimiento y la ejecución previstos en el artículo anterior, la parte que pida el reconocimiento y la ejecución deberá presentar, junto con la demanda :

- a) El original debidamente autenticado de la sentencia o una copia de ese original que reúna las condiciones requeridas para su autenticidad;
- b) El original del acuerdo a que se refiere el artículo II, o una copia que reúna las condiciones requeridas para su autenticidad.

2. Si esa sentencia o ese acuerdo no estuvieran en un idioma oficial del país en que se invoca la sentencia, la parte que pida el reconocimiento y la ejecución de esta última deberá presentar una traducción a ese idioma de dichos documentos. La traducción deberá ser certificada por un traductor oficial o un traductor jurado, o por un agente diplomático o consular.

Artículo V

1. Sólo se podrá denegar el reconocimiento y la ejecución de la sentencia, a instancia de la parte contra la cual es invocada, si esta parte prueba ante la autoridad competente del país en que se pide el reconocimiento y la ejecución :

a) Que las partes en el acuerdo a que se refiere el artículo II estaban sujetas a alguna incapacidad en virtud de la ley que le es aplicable o que dicho acuerdo no es válido en virtud de la ley a que las partes lo han sometido, o si nada se hubiera indicado a este respecto, en virtud de la ley del país en que se haya dictado la sentencia; o

b) Que la parte contra la cual se invoca la sentencia arbitral no ha sido debidamente notificada de la designación del árbitro o del procedimiento de arbitraje o no ha podido, por cualquier otra razón, hacer valer sus medios de defensa; o

c) Que la sentencia se refiere a una diferencia no prevista en el compromiso o no comprendida en las disposiciones de la cláusula compromisoria, o contiene decisiones que exceden de los términos del compromiso o de la cláusula compromisoria; no obstante, si las disposiciones de la sentencia que se refieren a

las cuestiones sometidas al arbitraje pueden separarse de las que no han sido sometidas al arbitraje, se podrá dar reconocimiento y ejecución a las primeras; o

d) Que la constitución del tribunal arbitral o el procedimiento arbitral no se han ajustado al acuerdo celebrado entre las partes o, en defecto de tal acuerdo, que la constitución del tribunal arbitral o el procedimiento arbitral no se han ajustado a la ley del país donde se ha efectuado el arbitraje; o

e) Que la sentencia no es aún obligatoria para las partes o ha sido anulada o suspendida por una autoridad competente del país en que, o conforme a cuya ley, ha sido dictada esa sentencia.

2. También se podrá denegar el reconocimiento y la ejecución de una sentencia arbitral si la autoridad competente del país en que se pide el reconocimiento y la ejecución, comprueba:

a) Que, según la ley de ese país, el objeto de la deferencia no es susceptible de solución por vía de arbitraje; o

b) Que el reconocimiento o la ejecución de la sentencia serían contrarios al orden público de ese país.

Artículo VI

Si se ha pedido a la autoridad competente prevista en el artículo V, párrafo 1 *e*), la anulación o la suspensión de la sentencia, la autoridad ante la cual se invoca dicha sentencia podrá, si lo considera procedente, aplazar la decisión sobre la ejecución de la sentencia y, a instancia de la parte que pida la ejecución, podrá también ordenar a la otra parte que dé garantías apropiadas.

Artículo VII

1. Las disposiciones de la presente Convención no afectarán la validez de los acuerdos multilaterales o bilaterales relativos al reconocimiento y la ejecución de las sentencias arbitrales concertados por los Estados Contratantes ni privarán a ninguna de las partes interesadas de cualquier derecho que pudiera tener a hacer valer una sentencia arbitral en la forma y medida admitidas por la legislación o los tratados del país donde dicha sentencia se invoque.

2. El Protocolo de Ginebra de 1923 relativo a las cláusulas de arbitraje y la Convención de Ginebra de 1927 sobre la ejecución de las Sentencias Arbitrales Extranjeras dejarán de surtir efectos entre los Estados Contratantes a partir del momento y en la medida en que la presente Convención tenga fuerza obligatoria para ellos.

Artículo VIII

1. La presente Convención estará abierta hasta el 31 de diciembre de 1958 a la firma de todo Miembro de las Naciones Unidas, así como de cualquier otro Estado que sea o llegue a ser miembro de cualquier organismo especializado

de las Naciones Unidas, o sea o llegue a ser parte en el Estatuto de la Corte Internacional de Justicia, o de todo otro Estado que haya sido invitado por la Asamblea General de las Naciones Unidas.

2. La presente Convención deberá ser ratificada y los instrumentos de ratificación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo IX

1. Podrán adherirse a la presente Convención todos los Estados a que se refiere el artículo VIII.

2. La adhesión se efectuará mediante el depósito de un instrumento de adhesión en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo X

1. Todo Estado podrá declarar, en el momento de la firma, de la ratificación o de la adhesión, que la presente Convención se hará extensiva a todos los territorios cuyas relaciones internacionales tenga a su cargo, o a uno o varios de ellos. Tal declaración surtirá efecto a partir del momento en que la Convención entre en vigor para dicho Estado.

2. Posteriormente, esa extensión se hará en cualquier momento por notificación dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas y surtirá efecto a partir del nonagésimo día siguiente a la fecha en que el Secretario General de las Naciones Unidas haya recibido tal notificación o en la fecha de entrada en vigor de la Convención para tal Estado, si esta última fecha fuere posterior.

3. Con respecto a los territorios a los que no se haya hecho extensiva la presente Convención en el momento de la firma, de la ratificación o de la adhesión, cada Estado interesado examinará la posibilidad de adoptar las medidas necesarias para hacer extensiva la aplicación de la presente Convención a tales territorios, a reserva del consentimiento de sus gobiernos cuando sea necesario por razones constitucionales.

Artículo XI

Con respecto a los Estados federales o no unitarios, se aplicarán las disposiciones siguientes :

a) En lo concerniente a los artículos de esta Convención cuya aplicación dependa de la competencia legislativa del poder federal, las obligaciones del gobierno federal serán, en esta medida, las mismas que las de los Estados Contratantes que no son Estados federales;

b) En lo concerniente a los artículos de esta Convención cuya aplicación dependa de la competencia legislativa de cada uno de los Estados o provincias constituyentes que, en virtud del régimen constitucional de la federación, no estén obligados a adoptar medidas legislativas, el gobierno federal, a la mayor brevedad posible y con su recomendación favorable, pondrá dichos artículos en conocimiento de las autoridades competentes de los Estados o provincias constituyentes;

c) Todo Estado federal que sea Parte en la presente Convención proporcionará, a solicitud de cualquier otro Estado Contratante que le haya sido transmitida por conducto del Secretario General de las Naciones Unidas, una exposición de la legislación y de las prácticas vigentes en la federación y en sus entidades constituyentes con respecto a determinada disposición de la Convención, indicando la medida en que por acción legislativa o de otra índole, se haya dado efecto a tal disposición.

Artículo XII

1. La presente Convención entrará en vigor el nonagésimo día siguiente a la fecha del depósito del tercer instrumento de ratificación o de adhesión.

2. Respecto a cada Estado que ratifique la presente Convención o se adhiera a ella después del depósito del tercer instrumento de ratificación o de adhesión, la presente Convención entrará en vigor el nonagésimo día siguiente a la fecha del depósito por tal Estado de su instrumento de ratificación o de adhesión.

Artículo XIII

1. Todo Estado Contratante podrá denunciar la presente Convención mediante notificación escrita dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Todo Estado que haya hecho una declaración o enviado una notificación conforme a lo previsto en el artículo X, podrá declarar en cualquier momento posterior, mediante notificación dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas, que la Convención dejará de aplicarse al territorio de que se trate un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido tal notificación.

3. La presente Convención seguirá siendo aplicable a las sentencias arbitrales respecto de las cuales se haya promovido un procedimiento para el reconocimiento o la ejecución antes de que entre en vigor la denuncia.

Artículo XIV

Ningún Estado Contratante podrá invocar las disposiciones de la presente Convención respecto de otros Estados Contratantes más que en la medida en que él mismo esté obligado a aplicar esta Convención.

Artículo XV

El Secretario General de las Naciones Unidas notificará a todos los Estados a que se refiere el artículo VIII :

- a) Las firmas y ratificaciones previstas en el artículo VIII;
- b) Las adhesiones previstas en el artículo IX;
- c) Las declaraciones y notificaciones relativas a los artículos I, X y XI;
- d) La fecha de entrada en vigor de la presente Convención, en conformidad con el artículo XII;
- e) Las denuncias y notificaciones previstas en el artículo XIII.

Artículo XVI

1. La presente Convención, cuyos textos chino, español, francés, inglés y ruso serán igualmente auténticos, será depositada en los archivos de las Naciones Unidas.

2. El Secretario General de las Naciones Unidas transmitirá una copia certificada de la presente Convención a los Estados a que se refiere el artículo VIII.

FOR AFGHANISTAN:

POUR L'AFGHANISTAN:

阿富汗

За Афганистан

POR EL AFGANISTÁN:

FOR ALBANIA:

POUR L'ALBANIE:

阿爾巴尼亞

За Албанијо

POR ALBANIA:

FOR ARGENTINA:

POUR L'ARGENTINE:

阿根廷

За Аргентину

POR LA ARGENTINA:

Subject to the declaration contained in the Final Act¹

C. RAMOS

26 August 1958

FOR AUSTRALIA:

POUR L'AUSTRALIE:

澳大利亞

За Австралијо

POR AUSTRALIA:

FOR AUSTRIA:

POUR L'AUTRICHE:

奥地利

За Австројо

POR AUSTRIA:

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:

比利时王國

За Королевство Бельгии

POR EL REINO DE BÉLGICA:

Joseph NISOT

A. HERMENT

¹ Sous réserve de la déclaration consignée dans l'Acte final.

FOR BOLIVIA:

POUR LA BOLIVIE:

玻利維亞

За Боливию

POR BOLIVIA:

FOR BRAZIL:

POUR LE BRÉSIL:

巴西

За Бразилию

POR EL BRASIL:

FOR BULGARIA:

POUR LA BULGARIE:

保加利亞

За Болгарию

POR BULGARIA:

Bulgaria will apply the Convention to recognition and enforcement of awards made in the territory of another contracting State. With regard to awards made in the territory of non-contracting States it will apply the Convention only to the extent to which these States grant reciprocal treatment.¹

A. GHEORGIEV

17.XII.1958

FOR THE UNION OF BURMA:

POUR L'UNION BIRMANE:

緬甸聯邦

За Бирманский Союз

POR LA UNIÓN BIRMANA:

¹ [Traduction — Translation] La Bulgarie appliquera la Convention à la reconnaissance et à l'exécution des sentences rendues sur le territoire d'un autre État contractant. En ce qui concerne les sentences rendues sur le territoire d'États non contractants, elle n'appliquera la Convention que sur la base d'une stricte réciprocité.

FOR THE BYELORUSSIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE DE BIÉLORUSSIE:

白俄羅斯蘇維埃社會主義共和國

За Белорусскую Советскую Социалистическую Республику

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA SOVIÉTICA DE BIELORRUSIA:

F. N. GRYAZNOV

29/XII.1958

FOR CAMBODIA:

POUR LE CAMBODGE:

高棉

За Камбоджу

POR CAMBOJA:

FOR CANADA:

POUR LE CANADA:

加拿大

За Канаду

POR EL CANADÁ:

FOR CEYLON:

POUR CEYLAN:

錫蘭

За Цейлон

POR CEILÁN:

N. T. D. KANAKARATNE

December 30th, 1958

FOR CHILE:

POUR LE CHILI:

智利

За Чили

POR CHILE:

FOR CHINA:

POUR LA CHINE:

中國

За Китай

POR LA CHINA:

FOR COLOMBIA:

POUR LA COLOMBIE:

哥倫比亞

За Колумбию

POR COLOMBIA:

FOR COSTA RICA:

POUR LE COSTA-RICA:

哥斯大黎加

За Коста-Рику

POR COSTA RICA:

Alberto F. CAÑAS

FOR CUBA:

POUR CUBA:

古巴

За Кубу

POR CUBA:

FOR CZECHOSLOVAKIA:

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

捷克斯拉夫

За Чехословакию

POR CHECOESLOVAQUIA:

Czechoslovakia will apply the Convention to recognition and enforcement of awards made in the territory of another contracting State. With regard to awards made in the territory of non-contracting States it will apply the Convention only to the extent to which these States grant reciprocal treatment.¹

Jaroslav PŠČOLKA
October 3, 1958

¹ [Traduction — Translation] La Tchécoslovaquie appliquera la Convention à la reconnaissance et à l'exécution des sentences rendues sur le territoire d'un autre État contractant. En ce qui concerne les sentences rendues sur le territoire d'États non contractants, elle n'appliquera la Convention que sur la base d'une stricte réciprocité.

FOR DENMARK:

POUR LE DANEMARK:

丹麥

За Данию

POR DINAMARCA:

FOR THE DOMINICAN REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

多明尼加共和國

За Доминиканскую Республику

POR LA REPÚBLICA DOMINICANA:

FOR ECUADOR:

POUR L'ÉQUATEUR:

厄瓜多

За Эквадор

POR EL ECUADOR:

El Ecuador, a base de reciprocidad, aplicará la Convención al reconocimiento y a la ejecución de sentencias arbitrales dictadas en el territorio de otro Estado Contratante únicamente y sólo cuando tales sentencias se hayan pronunciado sobre litigios surgidos de relaciones jurídicas consideradas comerciales por el Derecho ecuatoriano¹.

José A. CORREA

Dec. 17/1958

FOR EL SALVADOR:

POUR LE SALVADOR:

薩爾瓦多

За Сальвадор

POR EL SALVADOR:

M. Rafael URQUÍA

F. R. LIMA

¹ [Translation] Ecuador, on a basis of reciprocity, will apply the Convention to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of another Contracting State only if such awards have been made with respect to differences arising out of legal relationships which are regarded as commercial under Ecuadorian law.

¹ [Traduction] L'Équateur appliquera la Convention, sur la base de la réciprocité, à la reconnaissance et à l'exécution des sentences arbitrales rendues sur le territoire d'un autre État contractant, uniquement lorsque ces sentences auront été prononcées au sujet de différends issus de rapports de droit qui sont considérés comme commerciaux par le droit équatorien.

FOR ETHIOPIA:

POUR L'ETHIOPIE:

阿比西尼亞

За Эфиопию

POR ETIOPÍA:

FOR THE FEDERATION OF MALAYA:

POUR LA FÉDÉRATION DE MALAISIE:

馬來亞聯邦

За Малайскую Федерацию

POR LA FEDERACIÓN MALAYA:

FOR FINLAND:

POUR LA FINLANDE:

芬蘭

За Финляндию

POR FINLANDIA:

G. A. GRIPENBERG

Dec. 29th, 1958

FOR FRANCE:

POUR LA FRANCE:

法蘭西

За Францию

POR FRANCIA:

G. GEORGES-PICOT

25 novembre 1958

FOR THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

POUR LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE:

德意志聯邦共和國

За Федеративную Республику Германию

POR LA REPÚBLICA FEDERAL ALEMANA:

A. BÜLOW

FOR GHANA:

POUR LE GHANA:

迦納

За Гану

POR GHANA:

FOR GREECE:

POUR LA GRÈCE:

希臘

За Грецију

POR GRECIA:

FOR GUATEMALA:

POUR LE GUATEMALA:

瓜地馬拉

За Гватемалу

POR GUATEMALA:

FOR HAITI:

POUR HAÏTI:

海地

За Гаити

POR HAITÍ:

FOR THE HOLY SEE:

POUR LE SAINT-SIÈGE:

教廷

За Святейший Престол

POR LA SANTA SEDE:

FOR HONDURAS:

POUR LE HONDURAS:

洪都拉斯

За Гондурас

POR HONDURAS:

FOR HUNGARY:

POUR LA HONGRIE:

匈牙利

За Венгрију

POR HUNGRÍA:

FOR ICELAND:

POUR L'ISLANDE:

冰島

За Исландию

POR ISLANDIA:

FOR INDIA:

POUR L'INDE:

印度

За Индию

POR LA INDIA:

C. K. DAPHTARY

FOR INDONESIA:

POUR L'INDONÉSIE:

印度尼西亞

За Индонезию

POR INDONESIA:

FOR IRAN:

POUR L'IRAN:

伊朗

За Иран

POR IRÁN:

FOR IRAQ:

POUR L'IRAK:

伊拉克

За Ирак

POR IRAK:

FOR IRELAND:

POUR L'IRLANDE:

愛爾蘭

За Ирландию

POR IRLANDA:

FOR ISRAEL:

POUR ISRAËL:

以色列

За Израиль

POR ISRAEL:

H. COHN

FOR ITALY:

POUR L'ITALIE:

義大利

За Италию

POR ITALIA:

FOR JAPAN:

POUR LE JAPON:

日本

За Японию

POR EL JAPÓN:

FOR THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN:

POUR LE ROYAUME HACHÉMITE DE JORDANIE:

約但哈希米德王國

За Хашемитское Королевство Иордании

POR EL REINO HACHEMITA DE JORDANIA:

Thabet KHALIDI

FOR THE REPUBLIC OF KOREA:

POUR LA RÉPUBLIQUE DE CORÉE:

大韓民國

За Корейскую Республику

POR LA REPÚBLICA DE COREA:

FOR LAOS:

POUR LE LAOS:

寮國

За Лаос

POR LAOS:

FOR LEBANON:

POUR LE LIBAN:

黎巴嫩

За Ливан

POR EL LÍBANO:

FOR LIBERIA:

POUR LE LIBÉRIA:

賴比瑞亞

За Либерию

POR LIBERIA:

FOR LIBYA:

POUR LA LIBYE:

利比亞

За Ливию

POR LIBIA:

FOR LIECHTENSTEIN:

POUR LE LIECHTENSTEIN:

力士騰斯坦因

За Лихтенштейн

POR LIECHTENSTEIN:

FOR THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG:

POUR LE GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG:

盧森堡大公國

За Великое Герцогство Люксембург

POR EL GRAN DUCADO DE LUXEMBURGO:

G. HEISBOURG

Le 11 novembre 1958

FOR MEXICO:

POUR LE MEXIQUE:

墨西哥

За Мексику

POR MÉXICO:

FOR MONACO:

POUR MONACO:

摩納哥

За Монако

POR MÓNACO:

M. A. PALMARO

Le 31/12/58

FOR MOROCCO:

POUR LE MAROC:

摩洛哥

За Марокко

POR MARRUECOS:

FOR NEPAL:

POUR LE NÉPAL:

尼泊爾

За Непал

POR NEPAL:

FOR THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

POUR LE ROYAUME DES PAYS-BAS:

荷蘭王國

За Королевство Нидерландов

POR EL REINO DE LOS PAÍSES BAJOS:

C. SCHURMANN

FOR NEW ZEALAND:

POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

紐西蘭

За Новую Зеландию

POR NUEVA ZELANDIA:

FOR NICARAGUA:

POUR LE NICARAGUA:

尼加拉瓜

За Никарагва

POR NICARAGUA:

FOR THE KINGDOM OF NORWAY:

POUR LE ROYAUME DE NORVÈGE:

挪威王國

За Королевство Норвегии

POR EL REINO DE NORUEGA:

FOR PAKISTAN:

POUR LE PAKISTAN:

巴基斯坦

За Пакистан

POR EL PAKISTÁN:

Khwaja Mohammed KAISER

30th of December 1958

FOR PANAMA:

POUR LE PANAMA:

巴拿馬

За Панаму

POR PANAMÁ:

FOR PARAGUAY:

POUR LE PARAGUAY:

巴拉圭

За Парагвай

POR EL PARAGUAY:

FOR PERU:

POUR LE PÉROU:

秘魯

За Перу

POR EL PERÚ:

FOR THE PHILIPPINE REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

菲律賓共和國

За Филиппинскую Республику

POR LA REPÚBLICA DE FILIPINAS:

Octavio L. MALOLES

The Philippine delegation signs *ad referendum* this Convention with the reservation that it does so on the basis of reciprocity and declares that the Philippines will apply the Convention to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State pursuant to article I, paragraph 3, of the Convention.¹

FOR POLAND:

POUR LA POLOGNE:

波蘭

За Польшу

POR POLONIA:

Jacek MACHOWSKI

With reservations as mentioned in article I, par. 3².

FOR PORTUGAL:

POUR LE PORTUGAL:

葡萄牙

За Португалию

POR PORTUGAL:

FOR ROMANIA:

POUR LA ROUMANIE:

羅馬尼亞

За Румъния

POR RUMANIA:

¹ [Traduction — Translation] La délégation des Philippines signe la présente Convention *ad referendum* en faisant la réserve suivante : sa signature est donnée sur la base de la réciprocité et elle déclare que les Philippines appliqueront la Convention à la reconnaissance et l'exécution des seules sentences rendues sur le territoire d'un autre État contractant, conformément à l'article premier, paragraphe 3, de la Convention.

² Avec la réserve mentionnée à l'article premier, paragraphe 3.

FOR SAN MARINO:

POUR SAINT-MARIN:

聖馬利諾

За Сан-Марино

POR SAN MARINO:

FOR SAUDI ARABIA:

POUR L'ARABIE SAUDITE:

沙烏地阿拉伯

За Саудовскую Аравию

POR ARABIA SAUDITA:

FOR SPAIN:

POUR L'ESPAGNE:

西班牙

За Испанию

POR ESPAÑA:

FOR THE SUDAN:

POUR LE SOUDAN:

蘇丹

За Судан

POR EL SUDÁN:

FOR SWEDEN:

POUR LA SUÈDE:

瑞典

За Швецию

POR SUECIA:

Agda Rossel

Dec. 23, 1958

FOR SWITZERLAND:

POUR LA SUISSE:

瑞士

За Швейцарию

POR SUIZA:

Félix SCHNYDER
29 décembre 1958

FOR THAILAND:

POUR LA THAÏLANDE:

泰國

За Таиланд

POR TAILANDIA:

FOR TUNISIA:

POUR LA TUNISIE:

突尼西亞

За Тунис

POR TÚNEZ:

FOR TURKEY:

POUR LA TURQUIE:

土耳其

За Турцию

POR TURQUÍA:

FOR THE UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE D'UKRAINE:

烏克蘭蘇維埃社會主義共和國

За Украинскую Советскую Социалистическую Республику

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA Soviética de UCRANIA:

P. UDOVICHENKO

29.XII.1958

FOR THE UNION OF SOUTH AFRICA:

POUR L'UNION SUD-AFRIQUE:

南非聯邦

За Южно-Африканский Союз

POR LA UNIÓN SUDAFRICANA:

FOR THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS:

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOCIALISTES Soviétiques:

蘇維埃社會主義共和國聯邦

За Союз Советских Социалистических Республик

POR LA UNIÓN DE REPÚBLICAS SOCIALISTAS Soviéticas:

A. SOBOLEV

29.XII.58

FOR THE UNITED ARAB REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE ARABE UNIE:

聯合阿拉伯共和國

За Объединенную Арабскую Республику

POR LA REPÚBLICA ARABE UNIDA:

FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:

POUR LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD:

大不列顛及北愛爾蘭聯合王國

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии

POR EL REINO UNIDO DE LA GRAN BRETAÑA E IRLANDA DEL NORTE:

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

美利堅合衆國

За Соединенные Штаты Америки

POR LOS ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA:

FOR URUGUAY:

POUR L'URUGUAY:

烏拉圭

За Уругвай

POR EL URUGUAY:

FOR VENEZUELA:

POUR LE VENEZUELA:

委內瑞拉

За Венесуэлу

POR VENEZUELA:

FOR VIET-NAM:

POUR LE VIETNAM:

越南

За Вьетнам

POR VIET-NAM:

FOR YEMEN:

POUR LE YÉMEN:

葉門

За Йемен

POR EL YEMEN:

FOR YUGOSLAVIA:

POUR LA YOUGOSLAVIE:

南斯拉夫

За Југославију

POR YUGOESLAVIA: